

Volt egyszer egy öregember Keleten, aki egy város kapujában üldögélt.

Egyszer egy ismeretlen átutazó megkérdezte tőle:

- *Milyenek a város lakói?*

Az öreg kérdéssel válaszolt:

- *Milyenek voltak annak a városnak a lakói, ahonnan te jössz?*

- *Egoisták és rosszak. Örülök, hogy eljöttem onnan.*

- *Pontosan ilyenek e városnak a lakói is* – válaszolt az öreg.

Kicsit később egy másik fiatalember ugyanazt a kérdést tette fel neki:

- *Most érkeztem erre a vidékre. Milyenek e városnak a lakói?*

Az öregember ugyanazzal a kérdéssel válaszolt:

- *Milyenek voltak annak a városnak a lakói, ahonnan te jössz?*

- *Jók voltak, együttérzők, vendégfogadók és becsületesek. Nagyon sok barátom volt köztük.*

- *Ilyenek ennek a városnak is a lakói* – válaszolt neki az öreg.

Egy kereskedő, aki hallotta a párbeszédet, odafordult az öreghez, és vádló hangon így szólt hozzá:

- *Hogy adhatsz két teljesen különböző választ ugyanazokra a kérdésekre?*

- *Fiam, mindenki a szívében hordja a saját világát. Az, aki semmi jót nem talált a múltban, itt sem fog semmi jót találni. Ellenben az, akinek egy másik városban barátai voltak, itt is hűséges és bizalmas barátokat fog találni. Tudod, az emberek azok, amit mi képesek vagyunk bennük meglátni.*